

Thép

-Ông đạp xe nhanh lên coi, người gì đâu mà chậm như rùa vậy đó.....

-Bà đúng là đồ con heo, nặng gì đâu có giỏi thì chở tui đi đừng ngồi đó mà lải nhải hoài.....

- Không chở thì thôi mắc gì chứ, tui đi bộ cũng được không thêm để ông chở, xí !

Nhỏ nói vậy thôi chứ hấn mà bắt nhỏ xuống thiệt thì hấn sẽ biết thế nào là gây thù chuốc oán với con gái cho coi. Nhỏ lúc nào cũng cãi nhau với hấn mặc dù hấn cũng không đến nỗi nào. Không phải nói là hấn rất tuyệt. Đẹp trai, học giỏi, nhảy hiphop thì rất cừ. Một mẫu người lí tưởng trong mắt bọn con gái lớp nhỏ. Nếu như người ngồi sau hấn không phải là nhỏ mà là mấy nàng lớp nhỏ chắc hấn sẽ mát lòng mát dạ lắm đây

Trời mùa đông lạnh giá, hấn đứng co ro đợi nhỏ trông đến tội nghiệp. Hấn thầm nghĩ nhỏ đúng là hồ li tinh, con gái gì mà chỉ giỏi bắt nạt con trai thôi. Nhỏ đúng là trái tim sắt đá, không rủ lòng thương hấn lấy một lần.

-eeeeee, Long!!!

- Miệng bà to quá đi, tui chịu hết nổi luôn đó!

Nhỏ đang chạy tới dáng nhỏ giống như con vịt làm hấn buồn cười. Hấn chợt nhớ tới bài hát " con vịt mập mạp, con vịt to ghê...." rồi mỉm cười với chính mình. Nếu nhỏ mà biết hấn từng nghĩ về nhỏ như thế thì nhỏ sẽ giết hấn cho cọi Hấn mừng thầm vì bí mật này chỉ có hấn mới biết được. Nhưng mà nói qua cũng phải nói lại nhỏ dễ thương thật. Chẳng vậy mà mấy thằng lớp hấn cứ năn nỉ hấn giới thiệu hoài. Nếu chúng nó mà chịu chở nhỏ thay hấn một tuần, chỉ một tuần thôi chắc hấn mừng chết luôn quá. Nói vậy thôi chứ một tuần không gặp nhỏ thì cũng lâu thiệt.

-Đi hiệu sách được không , nè.....

-Mai đi , ok?

-Hôm nay, tui lẩn lỉ ma. Nhỏ cố gắng nói với cái giọng ngọt ngào chỉ để năn nỉ hấn.

-Thì đi, đồ thủ đoạn.....

Hấn lại gò lưng ra đạp , hấn nghe thấy giọng cười đều đặn của nhỏ. Biết ngay mà, con nhỏ này lần nào cũng thế, chỉ giỏi hành hạ hấn. Mà hôm nay nhỏ giờ chứng lại muốn đi hiệu sách. Thiệt tình không hiểu nổi nhỏ nữa.

- Năm nay ông định thi học sinh giỏi môn gì?

-Tui à, môn gì nhỉ , đoán đi, tui cho.....

-Cho gì nói lẹ đi, làm tui hồi hộp nữa chứ.

-Làm bỏ tui một tuần.....

Hấn tưởng nhỏ sẽ cho hấn một trận cái tội lấu cá nào ngờ nhỏ lại nói với hấn bằng cái ngôn ngữ đầy thách thức :

- Năm ngoái ông thi học sinh giỏi môn gì nhỉ?

-.....

-Môn toán ha ha.....

Nhỏ đang cười đắc ý, hấn bị hớ nhưng không, ráng bơi cho qua tuần này vậy. Chắc nhỏ cũng không nhẫn tâm nhìn hấn đau khổ đâu.

-Ê , quán này được rồi, dừng lại đi, hiểu tui nói cái gì không hả?

-Biết rồi, nói mãi thiệt tình.....

Nhỏ xuống xe và cũng không quên rủ hấn đi cùng. Nhỏ chạy lon ton như một cậu bé lên ba tuổi. Hấn thấy vui vui trong lòng, hấn tự mỉm cười với chính mình, nhỏ dễ thương thật, hấn cũng phải mỉm cười trước sự ngốc nghếch của chính hấn. Trái tim hấn bỗng đập loạn nhịp , đầu óc hấn nóng bừng chắc là tại hấn nghĩ về nhỏ hơi khác thường đó thôi

- nè coi sách đi chứ, tính ở hiệu sách đến bao giờ vậy hả, hôm nay ông sao vậy ta? Thấy là lạ à nha.....

-ha ha.....

-Ông cười cái gì tui nói thiệt đó, hay là thương tui rồi, nói thiệt đi tui tha cho truyện ngừng ở đây, hẹn gặp lại các bạn, mời các bạn đón đọc.....